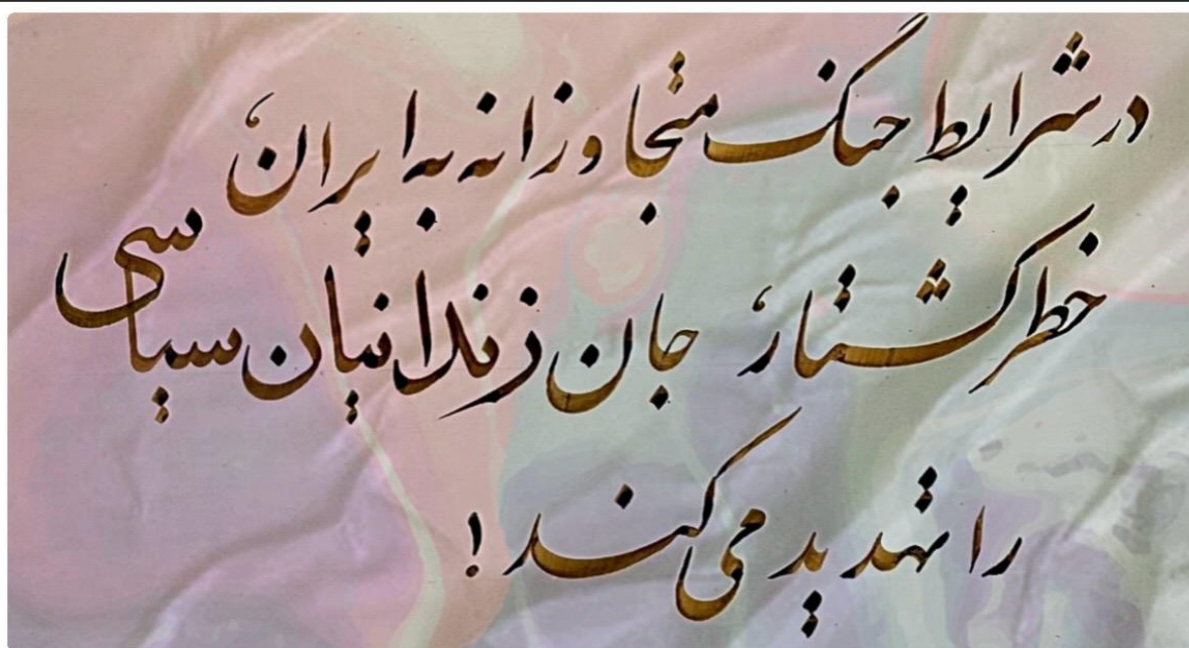

جان زندانیان سیاسی، عقیدتی و عادی در خطر است! (بخش دوم)

امیرجواهری لنگرودی

a.java99@gmail.com

در یادداشت پیشین ام آوردم: «جامعه ما با پایان جنگ های هشت ساله ایران و عراق، جنگی که برای رژیم اسلامی نعمت خوانده می شد. با قبول آتش بست، خمینی با سرکشیدن جام زهر، با دستخط بجا مانده از او، ما شاهد کشتار عظیم چندین هزار تن زندانی در تابستان ۶۷ در زندان های سراسر ایران شاهد گشتیم. هزاران نفر در زندان ها اعدام گشتند و روانه خاوران های ایران شدند...» (۱)

تهاجم جنایتکارانه مشترک نظامی آمریکا و اسرائیل به جغرافیای ایران با عنوان «مهار تهدید هسته ای» یا نوعی مداخله «بشر دوستانه»، همچنان ادامه دارد و طی یک هفته تجاوزات و حملات گسترده که با بمباران مناطق شهری، مدارس، بیمارستان ها، مراکز تجاری،

ورزشگاهها، خانه و کاشانه‌ی مردم، نابودی زیرساخت‌های حیاتی و تخریب مراکز اداری، نظامی و کشتار گسترده‌ی غیر نظامیان از خود به جا گذاشته است.

در هفتمین روز جنگ امپریالیستی و تجاوز آشکار آمریکا و اسرائیل به ایران به نشانه فروپاشی همه زیرساخت‌های ایران و تا اینجای کار ویرانه‌های نشان داری از خود به جا گذاشته است. حول آمار ارائه شد توسط سازمان حقوق بشری ههنگاو تایید می‌کند که طی هفت روز نخست از آغاز جنگ مستقیم، دست کم ۶۴۶ تن کشته شده‌اند. از این تعداد، ۸۶ نفر غیر نظامی و ۵۶۰ نفر از نیروهای نظامی، امنیتی، نهادهای مرتبط با سپاه پاسداران و یا کادر تخصصی وابسته به ساختارهای نظامی ایران بوده‌اند.

آقای رضا خندان، همسر وکیل نام آشنا نسرين ستوده، زندانی سیاسی محبوس در زندان اوین، در مقطع تهاجم نخستین به ایران طی نامه ای فجایع به جا مانده از موشک زدن بر زندان اوین را در برابر افکار عمومی بر ملا نمود. آقا رضا خندان نوشته بود: «آن که با هیولا دست و پنجه نرم می‌کند، باید بیاید که خود در این میانه هیولا نشود. (فردریش نیچه)، و نوشت: «من و ما در روز ۲۶ خرداد ۱۴۰۴، در حیات بند ۸ در حال قدم زدن بودیم که صدای شلیک پدافند هوایی که گلوله‌های آن درست بالای سر ما در آسمان منفجر می‌شدند، و به دنبال آن صدای چندین انفجار مهیب بلند شد. حمله به ساختمان تلویزیون دولتی ایران، نزدیک‌ترین و سهمگین‌ترین حمله‌ی هوایی از آغاز جنگ بود که ما تا آن روز در زندان اوین احساس کرده بودیم...» آقا رضا خندان در همان نامه ارسالی از زندان اوین در تاریخ ۱۹ شهریور ۱۴۰۴ شجاعانه نوشت: «از کل زندان، تنها بخشی از بند ۷ را که مستقیماً بمباران نشده بود جارو کرده‌اند تا حدود ۵۰۰ زندانی عمدتاً سیاسی را در آنجا مستقر کنند. زندانیان را داخل سالن‌ها محبوس کرده‌اند و امکان استفاده‌ی آنان از کتابخانه و سالن ورزشی از آن‌ها سلب شده است. بیش‌تر نان زندان را مستقیماً در سطل‌های زباله خالی می‌کنیم چرا که قابل خوردن نیست. وحشت و نگرانی از حمله‌ی مجدد بین پرسنل زندان موج می‌زند. اوین برای پذیرش زندانی به هیچ‌وجه آماده نبود اما چندصد زندانی را آورده‌اند تا نشان دهند این زندان تعطیل نشده است و نماد سرکوب همچنان

پابرجاست حتی اگر رئیس زندانش دفتری نداشته و آواره‌ی ویرانه‌ها باشد.» او با یادآوری کشته شدن ده‌ها زندانی، کارکنان و خانواده‌ها در جریان «جنگ ۱۲ روزه اسرائیل و ایران» به بیان نگرانی خود در مقابل افکار عمومی ایران و جهان برآمد.

آقا رضا خندان، مجدداً روز سه‌شنبه ۱۲ اسفند ۱۴۰۴ در چهارمین روزت‌هاجم مشترک ترامپ و نتانیاهو به ایران، با ابراز نگرانی از عدم اجرای مصوبه آزادی موقت زندانیان در مناطق جنگی، در سطح رسانه‌های خبری با بیان هشدارهای پیشین خود و هم‌بندی‌هایش نوشت: «با وجود نامه‌نگاری‌ها و تذکرات متعدد اینجانب رضا خندان و سایر هم‌بندیانم... از آزادی زندانیان اوین جلوگیری شد و فاجعه کشته شدن ده‌ها تن از زندانیان، کارکنان خانواده‌ها و... رقم خورد.» او خطاب به رئیس قوه قضائیه تصریح کرد: «شما نیز به‌عنوان مقامی که با نقض صریح قانون این فاجعه را رقم زدید مسئولیت این اقدام را برعهده گرفتید.»

رضا خندان در ادامه می‌نویسد: «با اشاره به گذشت چهار روز از حملات آمریکا و اسرائیل به ایران هشدار داد و نوشت: «هزاران زندانی بی‌دلیل و غیرقانونی در زندان‌ها زیر خطر بمباران شبانه روزی محبوسند، بسیاری از خدمات به زندانیان قطع شده است.» او همچنین نسبت به کمبود احتمالی اقلام اساسی هشدار داد و نوشت: «در صورت تداوم جنگ احتمال کمبود یا نایاب شدن جیره غذایی و بهداشتی قابل پیش‌بینی است.» آقا رضا خندان تأکید کرده است: «این بار دیگر هیچ عذروبهانه‌ای پذیرفتنی نیست. مسئولیت مستقیم جان زندانیان با قوه قضائیه و سازمان زندان‌هاست.» او رسماً به «رئیس قوه قضائیه، محسنی اژه‌ای» نوشت:

«همانگونه که در جریان بوده‌اید با وجود نامه‌نگاری‌ها و تذکرات متعدد اینجانب رضا خندان و سایر هم‌بندیانم در جنگ ۱۲ روزه ایران و اسرائیل در خصوص اجرای مصوبه شماره ۲۱۱ مورخ ۲۲ دی ۱۳۶۵ و آزادی موقت زندانیان در مناطق جنگی با کمال تأسف از آزادی زندانیان اوین جلوگیری شد و فاجعه کشته شدن ده‌ها تن از

زندانیان، کارکنان خانواده ها و ... رقم خورد. شما نیز به عنوان مقامی که با نقض صریح قانون این فاجعه را رقم زدید مسئولیت این اقدام را بر عهده گرفتید.

در پایان هشدار داد که در صورت تکرار فاجعه‌ای مشابه، «تاریخ در مورد شما بدترین قضاوت ممکن را خواهد کرد و هیچ عذر و بهانه‌ای مقبول نخواهد بود.» ادامه دارد

سه شنبه ۱۹ اسفند ۱۴۰۴ برابر با ۱۰ مارس ۲۰۲۶

(۱):

https://www.andishe.nu/karegari/maghalat/2026/03/05/jang_v_zan_danian%20siasimars2026amir.pdf